

Nicolae VASILE

Despre divinitatea nației române

Nația română are o legătură divină cu sărbătoarea Crăciunului, cea aducătoare de schimbări de ere. Luna decembrie este cea plină de esențe tari pentru istoria românilor, cea în care se deschide, o dată pentru totdeauna, o nouă eră religioasă și se încheie periodic anul. Această lună aduce cu sine și o serie de evenimente naționale majore și începe cu 1 Decembrie, Ziua Națională, ziua tuturor românilor.

Crăciunul, sărbătoarea Nașterii lui *Iisus Cristos*, reprezintă finalul epocii păgâne și începutul creștinismului, prin nașterea Mântuitorului. Este sărbătorită pe 25 decembrie. Nu întâmplător, luna se află sub auspiciile unor moși simpatici și darnici: Moș Nicolae și Moș Crăciun. Se unesc două contrarii, perioada moșilor se încheie brusc și se intră în epoca dominației unui prunc, simbol al noii ere ce avea să vină. Legătura dintre moși și prunci, se face în noaptea de Ajun și este un simbol al regenerării vieții pe pământ, provocatoare de inspirație poetică:

"Doar în noaptea de Ajun,/ să fii moș, e ceva bun,/ toată lumea te răsfăță,/ cu veselie pe față,/ îți spun toți doar lucruri bune,/ parc-a venit raiul pe lume,/// În noaptea cea de poveste, / primim cadouri... și o veste./ Vestea bună-i că sosește/ Pruncul ce ne mântuiește,/ luptând cu a sa firavă viață/ să avem lumină-n față!/ Ajunul Crăciunului/ face bine omului,/ căci el pune la un loc/ capetele vieții, / făcând în ciudă morții,/ tot ce avem noi mai de preț/ și-l face pe om măreț,/ amintindu-ne că/ pentru a avea ani frumoși,/ trebuie s-avem și prunci și moși." (Nicolae Vasile, Ajunul Crăciunului)

Dar luna decembrie mai are o semnificație aparte, de data aceasta doar pentru români. Cele două sărbători religioase sunt dublate de altele istorice, cu semnificații legate de magia darurilor și a schimbărilor.

Un Moș Nicolae istoric, ceva mai timpuriu decât cel religios, a dăruit românilor reîntregirea țării pe 1 decembrie 1918, un moment de aliniere favorabilă a planetelor cum nici cei mai optimiști istorici n-ar fi gândit-o. Poate, doar o intuiție feminină, mă refer la Regina Maria!

Moș Crăciun, cel *schimbător de ere*, s-a manifestat și-n istoria României, și încă de două ori, în ordine cronologică, pe 30 decembrie 1947 și pe 22 decembrie 1989.

Astăzi, când ne este mult mai bine decât le era compatrioților noștri din trecut, gândim, paradoxal, mai mult la ceea ce ne desparte decât la ceea ce ne unește. De fapt ideea de unire, nu doar în nație, ci și-n credință și familie, este contestată de anumite cercuri care cred într-o singură ipotetică formă de unire, cea globală. Oare aceștia nu sunt de acord nici cu structura celulară a materiei vii?... Un român genial, George Emil Palade, a demonstrat că esențială în viabilitatea organismelor vii nu este separarea dintre celule, ci schimburile informatice și energetice dintre acestea.

Să luăm aminte și să întărim celula vie care se cheamă nația română, credința și familiile care o compun, prin efort propriu, dar și prin schimburile cu celelalte.

Luna moșilor buni, Moș Nicolae și Moș Crăciun, încheie anul, mai mult cu petreceri decât cu muncă, dar așa este bine. Este un sfârșit în cerc, cu gândul la cea ce urmează.